

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10748 af 01/12/2005 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse D-32-05 om opfølgning - udeblivelse - proportionalitet - dagpenge

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000204-05

Ankestyrelsens principafgørelse D-32-05 om opfølgning - udeblivelse - proportionalitet - dagpenge

Resume:

Der forelå ikke tilstrækkelig dokumentation for, at sikrede uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning. Han havde derfor fortsat ret til at få udbetalt sygedagpenge under forudsætning af, at han opfyldte lovens almindelige betingelser herfor.

Begrundelsen var, at det ikke var muligt at godtgøre, at sikrede havde modtaget kommunens indkaldelsesbrev sammenholdt med, at der ikke i kommunens journalnotater var oplyst forhold, som tydede på, at han ikke havde ønsket at medvirke til opfølgning af sagen. Tværtimod fremgik det, at kommunen flere gange havde været i telefonisk kontakt med sikrede, og at han personligt havde afleveret den ønskede dokumentation. Det fremgik også, at kommunen havde talt med sikrede samme dag, som brevet skulle være afsendt, men uden at nævne dette.

På den baggrund vurderede Ankestyrelsen, at det ville være i strid med den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om proportionalitet at fratage ham hans forsørgelsesgrundlag i form af sygedagpenge.

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004 - § 8, stk. 1, nr. 3

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 21, stk. 1, nr. 3

Sagsfremstilling:

Sikrede anmodede i september 2004 kommunen om sygedagpenge. Kommunen var herefter flere gange i telefonisk kontakt med ham, senest den 4. oktober 2004. Han havde også afleveret forskellig dokumentation i modtagelsen. Efter samtalen den 4. oktober 2004 sendte kommunen samme dag et brev til ham, hvor han blev anmodet om at komme til samtale 19. oktober 2004 kl. 10.00.

Kommunen bad ham i brevet om snarest at telefonere dertil, hvis han skulle være forhindret i at møde på det anførte tidspunkt. Kommunen oplyste også, at retten til dagpenge ville bortfalde for resten af sygeperioden i henhold til dagpengelovens § 8, stk. 1, nr. 1 ved udeblivelse fra opfølgningssamtalen.

Sikrede mødte imidlertid ikke op, og han meldte ikke afbud.

Kommunen meddelte herefter den 19. oktober 2004, at sygedagpengeudbetalingen ville blive bragt til ophør pr. 21. oktober 2004. Kommunen henviste denne gang til dagpengelovens § 8, stk. 1, nr. 3.

I sin klage af 26. oktober 2004 oplyste sikrede både telefonisk og skriftligt, at han aldrig havde fået kommunens brev af 4. oktober 2004. Han oplyste endvidere, at han stadig var fuldt uarbejdsdygtig.

Kommunen fik i forbindelse med genvurderingen af afgørelsen telefonisk oplyst fra det lokale postkontor, at der ikke havde været uregelmæssigheder i postafleveringen den 4. oktober og et par dage frem. Da brevet heller ikke var kommet retur som uanbringeligt, formodede kommunen, at brevet var afleveret på sikredes adresse.

Det sociale nævn vurderede, at sikrede fortsat havde ret til at modtage sygedagpenge og begrundede dette med, at han generelt ikke syntes at have udvist en adfærd herunder passivitet, som kunne karakteriseres som modvillighed ved medvirken til sagens opfølgning samt at ophør af sygedagpenge som følge af udeblivelse fra kommunens samtale i dette konkrete tilfælde syntes at være en for vidtgående konsekvens i forhold til tab af forsørgelsesgrundlaget.

Nævnet lagde vægt på, at sikrede havde oplyst, at han aldrig havde modtaget indkaldelsesbrevet til mødet den 19. oktober 2004, og at det var den første samtale med kommunen, som han var indkaldt til.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

Nævnet oplyste ved genvurderingen, at Folketingets Ombudsmand i forbindelse med en tilsvarende sag havde henstillet til nævnet, at der ved den fornyede behandling af sagen udtrykkeligt blev taget stilling til, om afgørelsen var i overensstemmelse med den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om proportionalitet.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om proportionalitet betød, at kommunen ikke kunne standse udbetalingen af dagpenge i medfør af § 8, stk. 1, nr. 3 i dagpengeloven i tilfælde, hvor den sikrede forklarede, at han ikke havde fået kommunens indkaldelsesbrev.

Afgørelse:

Ankestyrelsen vurderede, at der ikke forelå tilstrækkelig dokumentation for, at sikrede uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning.

Det betød, at han fortsat havde ret til at få udbetalt sygedagpenge efter den 21. oktober 2004 under forudsætning af, at han opfyldte lovens almindelige betingelser herfor.

Begrundelsen var, at det ikke var muligt at godtgøre, at han havde modtaget kommunens indkaldelsesbrev.

Ankestyrelsen henviste til hans egen forklaring om, at han ikke havde fået brevet sammenholdt med, at der ikke i kommunens journalnotater var oplyst forhold, som tydede på, at han ikke havde ønsket at medvirke til opfølgningen af sagen. Tværtimod fremgik det, at kommunen flere gange havde været i telefonisk kontakt med ham, og at han personligt havde afleveret den ønskede dokumentation. Det fremgik også, at kommunen havde talt med ham samme dag, som brevet skulle være afsendt, men uden at nævne dette.

På den baggrund vurderede Ankestyrelsen, at det ville være i strid med den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om proportionalitet at fratage ham hans forsørgelsesgrundlag.

Ved proportionalitetsprincippet skulle forstås, at forvaltningen var forpligtet til ikke at gå videre med hensyn til at påføre borgerne flere byrder end formålet tilsagde.

Ankestyrelsen bemærkede, at oplysningerne fra postkontoret ikke kunne tages som et udtryk for, at der ikke kunne være sket fejlaflevering eller for, at der ikke kunne være sket fejl i forbindelse med afsendelsen.

Ankestyrelsen stadfæstede således nævnets afgørelse.